

FEKETE VINCE

Üres kopár vidék

(HARMINCHARMADIK LEVÉL)

*Úgy téblábolunk mindketten
a záporok és szélviharok
söpörte tereken mint akiket
már teljesen levert fásulttá
tett a tudat hogy itt már ez
a végső pont a legeslegutolsó
állomás megálló
mert innen már
együtt
nincs tovább
előttünk
üres és óriási kopár
vidék
mintha elveszítettük volna
az egyensúlyunkat
tagjainkat ólmos
fáradtság húzza le
s a valamikori káprázatból
mára már
semmi nem maradt s
így ahogy lassan
felszáll a köd
és szertefoszlik
kiderül asszonyom
hogy nemcsak a
keskeny átjáró
tört darabokra
ami közöttünk volt
hanem már víz sincs
amelyen ez egymáshoz*

*átvezetett és valami
számunkra is teljesen
ismeretlen tartományba
került minden
végképp*

Már nem az öröm

(HARMINCNEGYEDIK LEVÉL)

*Amikor közeledhattünk volna
egymáshoz akkor nem közeledtünk
hanem visszariadtunk ettől
nem nekiindultunk hanem hirtelen
megtorpantunk és hátat fordítottunk
hogy ettől aztán megint
visszariadjunk de szűkölve és
vinnyogva meneküljünk tovább
el egymástól minél messzebb csak
minél távolabb mint akik igazából
nem is egymáshoz eljutni hanem
egymástól örökre eltávolodni
akarnának mint akik nem is
szeretnének soha szembetalálkozni
akik már nem is szeretnének
arra az útra lelni
ha van ilyen út egyáltalán
amely a másik felé a másikhoz
vezet csak küszködnek előre
a viharosan csapkodó szélben
vánszorognak elgémberedett
vaksi bogarakként
imbolyogva és hunyorogva
és nincs soha nincs
megkönnyebbülés nincs
föllélegzés sem révbe érkezés*

*csak egyre hevesebb
nyugtalanság van amelybe
egyre elviselhetlenebb
fájdalom
hasít*

Igen

(HARMINCHATODIK LEVÉL)

*És akkor amikor annyi izgalom
várakozás és reménykedés után
kibírva megannyi napnak
órának végeérhetetlen hosszát
amely a találkozásig a
találkozásukig még hátra volt
végre betoppan hozzá megáll
felsóhajt szertenéz
és akkor
azt érzi hogy valahogy furcsa
számára ez az illat itt ebben a
lakásban furcsa már a levegő
furcsa minden itt mélységesen
és megmásíthatatlanul
s ekkor
az egész reménykedő és
feszült készülődés hirtelen
semmivé foszlik
és semmi nem igazítja el
semmi és senki
nem segíti ahogy
ott toporognak
annyi év után
szótlánul
magukra hagyatva
és szemügyre veszik
egymást*